

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DINER IN BED

(On dinera au lit)

blijspel in twee bedrijven

door

Marc Camoletti

Vertaling : François Pierssens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3064

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

SACD
Koninklijke Prinsstraat 87
1050 Brussel

en de vertaalrechten aan :

SABAM
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Wettelijk depot D/2011/0220/006
ISBN 978-90-385-11344

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/erven Camoletti & F. Pierssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames - 3 heren)

BERNARD :

JACQUELINE :

VICTOR :

ROBERT :

BRIGITTE :

MARIE-LOUISE :

DECOR

In het midden van de scène staat een bed tegen de achterste muur. Aan het hoofdeinde van het bed staan langs elke kant een tafel en een lamp. aan het voeteneinde staat, in de lengte een laag bankje dat kan gebruikt worden als diensttafel. Langs weersijden van deze lange bank staat een poef. Op het eerste plan cour is de deur van de logeerkamer van Brigitte. Naast deze deur staat een derde poef. Tweede plan: een ladekastje met een lamp. Derde plan: de eigenlijke deur van de slaapkamer. Vierde plan cour: deur van de tweede logeerkamer (die van Robert). Eerste plan jardin: de deur van de badkamer. Tweede plan: een venster. Voor het venster staat een kaptafel met daarvoor een grote fauteuil. Op de kaptafel staat een lamp. Tussen de deur van de badkamer en de kaptafel staat een vierde poef. Derde plan: de deur van het privé-appartement van Jacqueline.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat lijkt het bed leeg en is het donker in de kamer. Men bemerkt een flauw licht voor de deur van het raam. De telefoon rinkelt. De deur van de badkamer wordt geopend. Een lichtbundel verlicht het voeteneinde van het bed. Bernard neemt de hoorn van de haak. Hij is gekleed in een hemd en een broek. De telefoon staat op de kaptafel.)

BERNARD : Hallo. *(Plots veel stiller)* Ha, ben jij het? ... Ja... Ja... Hoe? Hoor je me niet? ... Nee, ik ben niet verkouden. Nee, ... *(Hij staat met zijn rug naar het bed. Het hoofd van Jacqueline verschijnt boven de dekens. Ze bekijkt haar man. Bernard is er zich niet van bewust. Hij telefoneert verder.)* Maar nee, ik kan niet luider spreken. ... Luister Solange, ik heb je al gezegd om me hier niet op te bellen. Natuurlijk is ze hier. ... Wacht, ik ga even kijken... *(Het hoofd van Jacqueline verdwijnt. Bernard zet het telefoontoestel op de kaptafel. Hij gaat naar het bed, kijkt en gaat opnieuw naar het telefoontoestel.)* Nee, nee, ze slaapt ... maar je had ze kunnen wakker maken, dat is niet verstandig. ... Maar nee, ik weet wel dat ... Maar nee, ik neem het je niet kwalijk. Maar ja, je bent een schat. ... Deze namiddag op dezelfde plaats? ... Om vijf uur?...Daar moet ik mijn agenda voor bekijken. ... Maar ja, ja ... Ik zal me in ieder geval vrijmaken. ... Ja. ...Luister ... Ik bel onmiddellijk terug met de andere lijn. ... Ja, onmiddellijk. *(Hij haakt in, zet het telefoontoestel terug op de kaptafel, loopt op de tippen van zijn tenen door de kamer en verlaat ze langs de deur. Zodra hij weg is, staat Jacqueline op, neemt de telefoon en gaat ermee op bed zitten. Ze vormt een nummer.)*

JACQUELINE : *(aan de telefoon)* Hallo moeder? ... Weet je wat ik pas heb gehoord. Hou je vast. .... Bernard bedriegt me.. ..Ja.. ... Maar ja.. Ik ben er zeker van. Met Solange. ... Ja.. Solange Bertheau.... Maar ja, moeder, er is geen twijfel mogelijk, ik heb hem met haar horen bellen. Ja dat is verschrikkelijk. ... Wat zeg je? ... Maar moeder, om een minnaar te nemen moet je er eerst een vinden. ... En dan? ... Nee, nee ik heb de rubriek van Delphine niet gelezen.... Luister

moeder ... Natuurlijk dat ik ze ga lezen. Ik lees “Goed Gevoel” elke week, maar het is nu het moment niet om over Delphine te spreken. ... Omdat ik niet inzie welke raad Delphine me voor mijn geval zou kunnen geven. ... Hoe? Delphine kent de beste manier om me te wreken? ...Ja, ik geloof je ... Hoe? ... Ja,ja. ... Beloofd, ik, zal het lezen. ... *(We horen geluid aan de slaapkamerdeur)* Wacht, ik denk dat hij er is. ... Ik ga ophangen. ... Ja, kusjes. ... Ja, ik hou je op de hoogte. *(hangt op, zet het telefoontoestel op de kaptafel en duikt vlug het bed in, terwijl aan de deur wordt geklopt.)* Wat is er?

STEM VAN VICTOR : Ik ben het.

JACQUELINE : Kom maar binnen.

VICTOR : *(komt de kamer in. Hij draagt een plateau met het ontbijt en koffiepote, twee kopjes, suiker, melkkan, boter, sinaasappelsap en post. Hij draagt een vestje van een kamerknecht. Hij zet het plateau op het bed.)* Goeiemorgen, mevrouw.

JACQUELINE : Goeiemorgen.

VICTOR : Alstublieft.

JACQUELINE : Dankjewel. Wat is er?

VICTOR : *(heeft de gordijnen aan het venster geopend. Daardoor komt er meer licht op de scène.)* Niks, maar het is vijfendertig.

JACQUELINE : Vijfendertig?

VICTOR : Minuten. *(schuift de tweede gordijn open. Nog meer licht op de scène.)*

JACQUELINE : Goed, luister eens, geef me nu voor eens en altijd het uur in deftig Nederlands.

VICTOR : Oh sorry. Het is vijfentwintig vóór.

JACQUELINE : Van wat?

VICTOR : Dat hangt ervan af: vijfendertig is na 11 uur en vijfentwintig is vóór het middaguur.

JACQUELINE : Is het al zo laat?

VICTOR : Inderdaad. De tijd vliegt voor mensen die slapen terwijl de anderen werken.

BERNARD : *(op)* Goeiemorgen, Victor.

VICTOR : Goeiemorgen, meneer.

BERNARD : Goed geslapen?

VICTOR : Dat is al lang voorbij. *(Tegen Jacqueline)* Ik was al op om kwart voor zes.

BERNARD : En wat heb jij heel die tijd gedaan?

VICTOR : Ik heb ontbeten.

BERNARD : *(bekijkt hem)* Ah ja, inderdaad.

VICTOR : *(betast zijn gezicht)* Is dat zo duidelijk te zien?

BERNARD : Nee, helemaal niet.

VICTOR : Ah bon. Meneer stelt me gerust. *(Hij heeft de deur van de badkamer gesloten.)*

BERNARD : *(gaat naast Jacqueline op het bed zitten. Hij kust haar.)* En jij schat, heb jij goed geslapen?

JACQUELINE : *(Heeft haar sinaasappelsap opgedronken.)* Ja, ja.

BERNARD : Zoveel te beter. *(neemt een kopje koffie.)*

JACQUELINE : *(neemt haar post door.)* Welke dag is het?

VICTOR : De dag na gisteren.

JACQUELINE : Victor!

VICTOR : Goed. Laten we zeggen dat we nu aan het weekend beginnen.

JACQUELINE : Dat is tenminste een duidelijk antwoord. Waar is hij dan?

VICTOR : Wie?

JACQUELINE : “Goed Gevoel”, mijn tijdschrift dat iedere zaterdag in de bus zit.

VICTOR : Dat was alle post.

JACQUELINE : Maar dat is niet mogelijk.

VICTOR : Toch is het zo, mevrouw.

JACQUELINE : Wel, loop dan naar de krantenwinkel.

VICTOR : Maar ik ben pas boven gekomen.

JACQUELINE : Ga dan naar beneden.

VICTOR : Naar beneden gaan is geen probleem, maar het is het naar boven komen: de lift is in panne.

JACQUELINE : Alweer? Dat valt tegen.

BERNARD : Inderdaad. We kopen het tijdschrift wel als we buitengaan.

JACQUELINE : Als er dan nog één over is.

VICTOR : Goed, ik zal er één gaan kopen. Ik wil niet dat u de dag begint met een tegenvaller.

BERNARD : Weet je, voor mij heeft het geen belang.

VICTOR : Ik weet dat het meneer geen bal kan schelen, maar mevrouw houdt eraan en het is omwille van haar dat mijn besluit vaststaat om vijf verdiepingen op en af te lopen.

BERNARD : Dat is heel voorkomend. Maar neem gerust de tijd. Je hoeft niet te lopen.

VICTOR : Reken maar. Ik heb gezegd dat ik zou gaan, niet dat ik de longen uit mijn lijf zou lopen. (*gaat af.*)

BERNARD : Je had hem die trappen toch kunnen besparen.

JACQUELINE : Het is jouw fout.

BERNARD : Wat?

JACQUELINE : Heb ik je meer dan veertien dagen geleden het formulier om het abonnement te hernieuwen niet gegeven? Ja of nee?

BERNARD : Ja, ja, ik heb mijn secretaresse de opdracht gegeven om het te versturen.

JACQUELINE : En wat heeft ze gedaan?

BERNARD : Dat weet ik niet, misschien is ze het vergeten. Ze vergeet alles.

JACQUELINE : Je bent ondankbaar.

BERNARD : Waarom?

JACQUELINE : Waarom? Twee jaar geleden hebben we een abonnement genomen, dat wil zeggen honderd en vier zaterdagen.

BERNARD : Honderd en vijf. Vorig jaar was een schrikkeljaar.

JACQUELINE : Goed, zoals je wil. Om kort te gaan: honderd en vijf zaterdagen geeft Delphine raad in “Goed Gevoel” en ik zou voor geen geld ter wereld één exemplaar willen missen. Vooral omdat ze ons altijd goed heeft geholpen.

BERNARD : Maar dat is buiten proportie.

JACQUELINE : Anders gezegd: ik overdrijf. Enfin, herinner je je de verbrande vest van je Prince de Galles pak niet? Zonder de raad van Delphine had je die kunnen afschrijven.

BERNARD : Maar ik heb er mijn broek voor moeten opofferen.

JACQUELINE : En nu heb je een blazer.

BERNARD : Ja. En een bermuda.

JACQUELINE : Trouwens, dat is zoals het recept van die palingterrine met chocolade.

BERNARD : Och ja. Dat herinner ik me nog. Bourgeois had het er moeilijk mee.

JACQUELINE : Hij vond ze zeer lekker. Hij heeft er driemaal van genomen.

BERNARD : Omdat jij hem bediende. Alleen was hij er niet immuun voor en hij huilde toen hij van tafel ging.

JACQUELINE : Maar uiteindelijk heeft hij de rest van de stock opgekocht. Je geraakte het aan de straatstenen nog niet kwijt.

BERNARD : Ja, hij heeft getekend, omdat ik zijn hand heb vastgehouden.... Ik heb nooit begrepen waarom hij nooit schadevergoeding heeft geëist.

JACQUELINE : Omwille van de onverkoopbare voorraad?

BERNARD : Nee, omwille van het diner.

JACQUELINE : Draai en keer het zoals je wil, als die zaak goed is afgelopen, dan is dat te danken aan Delphine. Zoals al de rest.

BERNARD : Welke rest?

JACQUELINE : Alles. Om het even wat. Ik noem maar wat. Wat zou er gebeurd zijn, als ik niets had geweten over mond aan mond beademing, toen de hond van de Vidals in hun zwembad verdronk?

BERNARD : Wel... hij zou me de week nadien niet hebben gebeten.

JACQUELINE : En met die gaslekken twee maanden later. Jij zou geen vrouw meer hebben, als ik niet door een vochtige doek had geademd.

BERNARD : Kleine uitwasemingen.

JACQUELINE : Uitwasemingen, uitwasemingen, dat is vlug gezegd. Je zou me als een mummie hebben aangetroffen.

BERNARD : Je kan niet mummificeren in drie uur.

JACQUELINE : Ik wel.

BERNARD : Ah, in die omstandigheden...

JACQUELINE : Kortom. Wat je er ook van zegt; Delphine heeft mijn leven gered. En jij? Wat doe jij om haar te bedanken? Je verlengt het abonnement niet. (*Er wordt aan de deur geklopt.*) Binnen.

VICTOR : Ik ben het. (*komt binnen. Hij heeft een exemplaar van het tijdschrift "Goed Gevoel" in de hand.*) Het was zwaar werk, maar hier is het bewuste voorwerp.

JACQUELINE : Dank je.

VICTOR : Het was het allerlaatste exemplaar.

JACQUELINE : (*tot Bernard*) En het is pas vandaag verschenen. Geef je je er rekenschap van, Bernard?

BERNARD : Ja, dat je weer geluk hebt gehad.

VICTOR : Het was het persoonlijk exemplaar van de verkoopster. Ik heb tienmaal de prijs moeten betalen.

JACQUELINE : Ze zal er zeker aan gehouden hebben.

VICTOR : Heel simpel, mevrouw. Ze hield er zich letterlijk aan vast. (*tegen Bernard*) Daarom heb ik dit offer moeten brengen.

JACQUELINE : Je hebt het. Dat is het voornaamste.

VICTOR : Zo is het. (*tegen Bernard*) Toevallig las ik één van de krantenkoppen: het schijnt dat het gegarandeerd minimumloon voor huispersoneel omhoog is gegaan.

BERNARD : Jij verdient toch geen minimumloon?

VICTOR : Gelukkig niet. Maar uiteindelijk is het minimum er altijd geweest om wat er boven zit naar omhoog te duwen. Als meneer begrijpt wat ik bedoel....

BERNARD : Ja, akkoord. 't Is in de sacoche.

VICTOR : Wat bedoelt u?

BERNARD : Awel, 't Is in de sacoche.

VICTOR : Ik heb geen sacoche, maar misschien iemand anders wel.

BERNARD : Iemand anders?

VICTOR : Ja. Iemand die er een heeft. Maar wie?

BERNARD : Maar 't is in de sacoche voor u.

VICTOR : Voor mij?

BERNARD : Ja. Voor wie anders?

VICTOR : Maar waarom zegt meneer dat het in mijn sacoche zit als ik geen sacoche heb?

BERNARD : Ik vraag toch niet of je een sacoche hebt. Ik zeg u dat het voor u in de sacoche is.

VICTOR : Dus meneer zegt dat het in de sacoche is en dat die sacoche van mij is?

BERNARD : Voilà. Daar mag je op rekenen.

VICTOR : Op wat?

BERNARD : Awel, je mag er op rekenen.

VICTOR : Ik heb hier geen rekenmachientje.

BERNARD : Dat is ook niet nodig. Wat ik gewoon wil zeggen is dat het in de "pocket"

is.

VICTOR : In welke pocket?

BERNARD : In die van u.

VICTOR : Die van mij?

BERNARD : Natuurlijk, niet die van mij.

VICTOR : Aha.... Wat in mijn zak zit, zat eerst in de sacoche.. Maar van wie was dan die sacoche?

BERNARD : Van niemand, want het was die van u.

VICTOR : Aha. Ik heb het begrepen. Ik ben niet idioot.

BERNARD : Ook mijn huispersoneel heeft promotie gekregen.

VICTOR : Ja, ja, maar enfin, dat was echt niet zo dringend.

BERNARD : Nee, nee. Dat is toch normaal. Je bent zeer toegewijd.

VICTOR : Och, ik hou zoveel van meneer en mevrouw dat ik alles zou doen om ze gelukkig te maken.

BERNARD : Dat is heel vriendelijk.

VICTOR : Neen. Ik beef al bij het idee dat er u iets zou kunnen overkomen.

BERNARD : Kom, kom.

VICTOR : Maar allez, meneer, wat zou er van mij worden zonder u?

BERNARD : Wel, je zou ergens anders werken.

VICTOR : Onmogelijk. Een positie zoals deze is uniek.

BERNARD : Niet overdrijven.

VICTOR : Onvindbaar, meneer. Ik wik mijn woorden: goed betaald, gehuisvest, verwarmd, de wijn is buitengewoon....

BERNARD : Ja, goed, akkoord.

VICTOR : Dan heb ik het nog niet gehad over de zomervakanties aan boord van het jacht. En de wintervakanties. Als u gaat skiën en ik dan rustig kan blijven zitten voor de televisie.

BERNARD : Des te beter als je dat prettig vindt.

VICTOR : Of ik het prettig vind? Eerlijk gezegd, meneer, ziet u me voor eigen rekening werken als ik op uw kosten van alles kan genieten?

BERNARD : Dank je wel voor je eerlijk antwoord.

VICTOR : Dat spreekt toch voor zich, meneer. Ik ben meneer en mevrouw zeer

dankbaar voor het behaaglijke leventje dat ze me laten leiden.

BERNARD : Eigenlijk is het dus een geluk dat wij hier zijn?

VICTOR : Inderdaad. Zeer gelukkig. Blijf dus vooral goed gezond. Dat is ook bevorderlijk voor mijn gezondheid.

JACQUELINE : Dank je wel.

VICTOR : 't Is uit de grond van mijn hart, mevrouw.

BERNARD : Ja. Na deze geloofsbelijdenis, kan ik er niet meer aan twijfelen.

VICTOR : Ik ben zeer blij dat meneer en mevrouw mij begrijpen.

BERNARD : Maar dat is ook zo.

JACQUELINE : Vanzelfsprekend. Je maakt zo goed als deel uit van de familie. *(In de loop van voorgaande replieken heeft Jacqueline het tijdschrift "Goed Gevoel" gelezen.)*

VICTOR : Wel dat, dat doet me plezier.

BERNARD : Dus je hebt alle redenen om tevreden te zijn.

VICTOR : Natuurlijk heb ik die. Kijk maar. *(Hij glimlacht op een overdreven manier.)*

BERNARD : Schitterend.

JACQUELINE : Goed. Zou je me nog wat sap kunnen geven?

VICTOR : Nog koffie? Ja, mevrouw, onmiddellijk. *(Hij neemt de koffiekkan.)*

JACQUELINE : Nee, nog wat fruitsap.

VICTOR : *(Terwijl hij de koffiekkan neerzet.)* Ah ja. Dat was precies een vergissing. Daar ben ik goed in.

BERNARD : Wel, en?

VICTOR : Ik ga citrusvruchten halen.

JACQUELINE : Wat ga je halen?

BERNARD : Sinaasappelsap.

JACQUELINE : Ah, oké. *(Tegen Victor.)* Zeg dat dan gewoon.

VICTOR : Ik ga, met de glimlach, sinaasappels persen. Wie moet het doen? Ik moet het doen. .... en voor mij is het in de sacoché. *(gaat af via 3 cour voornaamste deur van de slaapkamer.)*

BERNARD : *(Gaat af naar badkamer.)* Bon, ik ga me verder klaarmaken.

JACQUELINE : Ja. *(Kijkt in tijdschrift "Goed Gevoel")* Maar ja natuurlijk. Natuurlijk. Moeder had weer eens gelijk. Eens te meer.

BERNARD : *(komt binnen.)* Wat zei je?

JACQUELINE : Niets, niets. Ik zal de rubriek van Delphine eens voorlezen.

BERNARD : Ah ja. Lees maar. Het interesseert me om te weten hoe ze zich uit de slag zal trekken om van een gelijkvloers met koer een appartement met vijf kamers en een zonnig terras te maken. *(af)*

JACQUELINE : Ja.Ja. *(is opgestaan en knielt al lezend aan het voeteneinde van het bed. Ze leest nadrukkelijk zodat Bernard haar goed zou kunnen verstaan.)* “..... Sommige van mijn vriendinnen zullen misschien verbaasd zijn over de verandering in mijn opzet, maar de redactie van “Goed Gevoel” heeft me gevraagd om onze rubriek te moderniseren en modieuzer te zijn. Ik zal geen praktische tips meer geven, maar van nu af aan zal ik adviezen geven om de verbetering van de vrouwelijke conditie volledig te verzekeren alsook haar gids zijn in haar zoektocht naar het geluk.

BERNARD : *(komt binnen.)* Deze keer klinkt ze eindelijk eens intelligent.

JACQUELINE : Vind je?

BERNARD : Oh ja. ‘t Is eens iets anders dan die confituurrecepten.

JACQUELINE : Lees ik verder?

BERNARD : *(Gaat buiten.)* Maar ja, maar ja.

JACQUELINE : *(Leest verder.)* “Deze week raad ik al mijn vriendinnen aan om zo vlug mogelijk een groepservaring in praktijk te brengen. “

BERNARD : *(Komt binnen.)* Wat zeg je?

JACQUELINE : Het heeft geen zin dat ik alles voorlees. Je luistert niet.

BERNARD : Ik luister. Ik luister, maar ik geloof dat ik iets fout heb gehoord.

JACQUELINE : Bon. Ik zal het nog eens lezen.*(Ze leest met veel nadruk.)* “Deze week raad ik al mijn vriendinnen aan om zo vlug mogelijk een groepservaring in praktijk te brengen. “

BERNARD : Welke groep?

JACQUELINE : Hoe welke groep?

BERNARD : ja, wat wil dat zeggen?

JACQUELINE : Wat dat wil zeggen, wat dat wil zeggen ... dat wat hier geschreven staat.

BERNARD : Ja. ... Goed, enfin dat wil niets zeggen.

JACQUELINE : Hoe dat wil niets zeggen? Als Delphine iets schrijft, heeft dat altijd iets te betekenen.

BERNARD : Misschien, maar in ieder geval is er geen sprake van dat we doen wat ze zegt.

JACQUELINE : Waarom niet?

BERNARD : Wel, euh, wel ... omdat het... al zover is.

JACQUELINE : Wat bedoel je met : het is al zover?

BERNARD : Natuurlijk: je bent toch niet alleen, nietwaar?

JACQUELINE : Ah nee, want jij bent hier.

BERNARD : Ik ben dus niet geïsoleerd, want ik ben samen met jou.

JACQUELINE : Ja.... Dat is zo... wij zijn samen.

BERNARD : Zie je wel, dat is wat ik zei. Wij vormen al een groep.

JACQUELINE : Ah nee. Dat is niet mogelijk.

BERNARD : Hoe, niet mogelijk?

JACQUELINE : Je kan pas van een groep spreken als er meer dan twee personen zijn.

BERNARD : Nooit van mijn leven.

JACQUELINE : Spijtig , maar dan ben je conservatief en oubollig.

BERNARD : Ik ben .....

JACQUELINE : Maar ja. Wil je dat ik het vervolg lees?

BERNARD : Ja, ja, lees verder.

JACQUELINE : (*leest*) “Voor alle duidelijkheid wil ik stellen dat indien sommige partners van mijn vriendinnen zich tegen een groepservaring verzetten als gevolg van een voorbijgestreefd machogedrag of jaloersheid” ... Luister goed....

BERNARD : Ja, ja, ik luister, ik luister.

JACQUELINE : “... dat wil zeggen dat ze zich verzetten tegen de uitbreiding van het koppel met een tweede mannelijk element. Mijn vriendinnen moeten die partner bestempelen als reactionair en conservatief...” Dat ben jij.

BERNARD : Ik?

JACQUELINE : Ja. “En ze van nu af aan te beschouwen als ‘out’.”

BERNARD : Out?

JACQUELINE : Ja.

BERNARD : Nee.

JACQUELINE : Het staat hier zwart op wit geschreven.

BERNARD : Staat er geschreven dat ik 'out' ben?

JACQUELINE : Ja. Hier. lees zelf maar. *(Ze geeft hem het tijdschrift.)*

BERNARD : *(neemt het aan.)* Ja, ik zal onmiddellijk eens laten zien dat ik niet 'out' ben. *(Er wordt geklopt.)* Binnen. *(gaat naar de badkamer.)*

VICTOR : *(komt op met een glas sinaasappelsap.)* Ik ben het. Hier is uw sapje. *(Jacqueline leest verder. Bernard komt opnieuw van 1 jardin met een elektrisch scheerapparaat.)*

BERNARD : Het gaat niet meer.

VICTOR : Wat gaat niet meer?

BERNARD : Mijn machien.

VICTOR : Oef. Ik dacht al dat het niet meer in de sacoch was.

BERNARD : *(zenuwachtig)* Maar jawel. Ik heb het je toch beloofd. Je hebt het erewoord van iemand die 'out' is.

VICTOR : Ah ja. Dat is het eerste dat ik ervan hoor.

BERNARD : Wat? Nu ja, goed, kortom, niets, ga maar.

VICTOR : Goed meneer. Goed meneer. Ik zal dat voor u fiksen. *(Toont het scheerapparaat en laat het ook aan Jacqueline zien terwijl hij de kamer verlaat.)* Ik wist niet dat hij tennis speelde. *(Af 3 cour)*

JACQUELINE : Wel wat denk je ervan?

BERNARD : Wat ik ervan denk? Ik ga onmiddellijk bellen naar de redactie van dat prulblaadje en ik garandeer je dat Delphine in no time ook 'out' zal zijn. Door een rechtstreekse uppercut. Geef me het telefoonnummer.

JACQUELINE : Als je iets tegen Delphine durft ondernemen....

BERNARD : Nee, ik zal me er wat voor generen zeker... *(probeert het tijdschrift af te pakken, maar Jacqueline weert hem af en zorgt voor dat hij het niet in handen krijgt.)*

JACQUELINE : Ik verwittig je dat van nu af aan onze betrekkingen zich tot het strikte minimum beperken.

BERNARD : Maar dat is een regelrechte oorlogsverklaring, potverdrie.

JACQUELINE : Nee, een groep van drie.

BERNARD : Maar enfin, dat meen je niet.

JACQUELINE : Delphine is een gediplomeerde psychologe.

BERNARD : Mooie studies. Je ziet waartoe die leiden.

JACQUELINE : Trouwens ze raadt me aan zelf de teugels in handen te nemen.

BERNARD : Wat?

JACQUELINE : Wil je dat ik het voorlees?

BERNARD : Ja, ja, lees, lees.

JACQUELINE : (*leest*) "... de groepsaanpak is onontbeerlijk om de sclerose tegen te houden ..."

BERNARD : De sclerose?

JACQUELINE : Wacht even. (*leest*) " De sclerose van de echtgenoot, en het experiment leidt steeds tot de ontplooiing van de vrouw, wanneer ze het initiatief heeft genomen om een groep te vormen."

BERNARD : Lieve god. Zeg me dat ik droom.

JACQUELINE : Moet ik verder gaan?

BERNARD : Oh, ja, ja ... Als we toch al zover zijn...

JACQUELINE : (*leest*) "... Als de verschillende partners elkaar niet kennen, is het aan te bevelen een diner te serveren in bed. Dat bevordert de contacten en het is een goede aanzet. Vooruit meisjes. Leef als de mannen en vorm uw groepen.

BERNARD : (*perplex*) Neen?

JACQUELINE : Jawel. (*leest verder*) "Tot de volgende week. Uw toegewijde vriendin, Delphine."

BERNARD : Maar ze is verdorven. Ze is zot. Die vrouw is volledig kierewiet.

JACQUELINE : Goed. Wie komt voor jou in aanmerking voor de groep?

BERNARD : Luister, ik zal er eens enkele dagen over nadenken...

JACQUELINE : Ah neen. Volgende week geeft Delphine weer andere adviezen...

BERNARD : Ja, dat belooft.

JACQUELINE : En ik kan me niet permitteren om achter te lopen.

BERNARD : Ja, dat zou echt stom zijn.

JACQUELINE : Nietwaar?

BERNARD : Maar enfin, het is toch niet mogelijk dat je van plan bent ...

JACQUELINE : Aangezien Delphine ons een derde partner aanraadt, moet iemand die

ook zoeken.

BERNARD : Maar schat, ik hou van jou.

JACQUELINE : Juist daarom. Ik begrijp niet waarom je me wil beletten om de richtlijnen te volgen van iemand die mijn leven heeft gered en me aanraadt een groep te vormen.

BERNARD : Maar dat is een uitdrukking in overdrachtelijke zin.

JACQUELINE : Wat bedoel je?

BERNARD : Kijk, als drie personen samen zijn, wat is dat dan?

JACQUELINE : Een groep.

BERNARD : Ja, ja, wanneer het om speleologen gaat ... of een koor ... Maar als het beroep geen belang heeft?

JACQUELINE : Wel, dan is het een kleine bijeenkomst.

BERNARD : Dat is het. Het is een kleine bijeenkomst en die noemt men een ...

JACQUELINE : Nooit van zijn leven. Je moet er niet aan denken om 's nachts met onbekenden rond te lopen in het stadspark. Ik wil een groep vormen die klasse heeft.

BERNARD : Maar heb je dan geen greintje moraal?

JACQUELINE : Wat heeft moraal daarmee te maken?

BERNARD : Allez, als je hier een andere man wil laten komen ...

JACQUELINE : Ik wil dat niet. Delphine wil dat.

BERNARD : Nee, luister eens. Stop nu met die grapjes. *(Er wordt geklopt.)* Binnen.

VICTOR : *(komt op met het scheerapparaat.)* Ik ben het. Alstublieft, meneer.

BERNARD : Ah, bon. Werkt het?

VICTOR : Met garantie.

BERNARD : Hoezo?

VICTOR : Het is nieuw. Ik wil geen tijd verliezen met dat oude scheerapparaat. Temeer omdat het meneer is die betaalt. Tussen haakjes, ik heb net een smurfin mee naar boven gebracht.

JACQUELINE : Je gaat met raar volk om.

VICTOR : Maar deze is wel een exemplaar.

BERNARD : Is ze echt zo knap?

VICTOR : Een museumstuk, meneer. Trouwens ik kan ze u laten zien, als u wil.

BERNARD : Nee, nee, dat is niet nodig.

VICTOR : Zoals u wil, maar u mist wel het een en het ander. Kortom: ik heb dat kunstwerk uitgenodigd om een aperitiefje te komen drinken, omdat ze met een boosaardige glimlach rond de auto wandelde.

BERNARD : 's Zaterdags zijn ze veel soepeler.

VICTOR : Alleen haar heupen al. Die zijn zo mooi gewelfd. Goed, ik ga terug naar de keuken, want ik zou niet willen dat ze van mijn afwezigheid profiteert om de koelkast leeg te plunderen of er een PV in te steken. *(Hij neemt het dienblad met het ontbijt en gaat af cour 3. Bernard begint zich te scheren, zittend op de poef voor de kaptafel.)*

JACQUELINE : Goed. Hoe gaan we het verder aanpakken?

BERNARD : Maar enfin. Wees nu toch eens redelijk.

JACQUELINE : Ik ben redelijk, vooral omdat het over mijn geluk gaat.

BERNARD : *(stopt met zich te scheren.)* Maar jouw geluk hangt toch niet van een groep af.

JACQUELINE : Jawel. Jij moet een beslissing nemen, want als jij je er niet wil mee bezig houden, zal ik het moeten doen.

BERNARD : Kijk, ik wil het je niet laten regelen zonder mij.

JACQUELINE : *(staat op)* Ik ben blij dat we samenwerken. Och ja, ik ben je iets vergeten te zeggen ... Twee dagen geleden heb ik een klant gehad in de winkel die een cassette tafelzilver heeft gekocht van 148 stuks. *(neemt een peignoir die op één van de poefs ligt en trekt die aan.)*

BERNARD : Aha. Dat is mooi.

JACQUELINE : Ja. Dat is een zeer mooie bestelling. En aangezien ik zijn naam en zijn telefoonnummer heb, ga ik hem bellen. *(gaat naar de kapstok met het telefoontoestel.)*

BERNARD : Om wat te doen?

JACQUELINE : Wel, voor de groep.

BERNARD : Maar enfin. Je gaat toch geen groep vormen met een klant?

JACQUELINE : Waarom niet? Hij ziet er goed uit. Hij heeft stijl.

BERNARD : Geen sprake van. *(legt de hoorn die Jacqueline in de hand heeft op het toestel.)*